

სოფლის ეკონომიკის პირითაში ტენდენციები და გამოცვევები საქართველოში

ლაშა ზივზივაძე, სტუ-ს დოქტორანტი

Summary

This study shows the key agricultural tendencies and challenges in Georgia. Initially, it is concentrated on the strategy of agriculture of Georgia 2015-2020 and its key strategy directions. Secondly, it is focuses on trade regimes, agro export/import/trade balance and its analyses. Finally, the study is concentrated on the challenges that faces agricultural sector in Georgia.

Keywords: Agricultural Strategy, Agricultural Policy

* * * * *

2015 წლის თებერვალში, სოფლის მეურნეობის სამინისტრომ შეიმუშავა 2015-2020 წლების სოფლის მეურნეობის განვითარების სტრატეგია. სოფლის მეურნეობის სტრატეგიის მთავარი ხედვაა „მდგრადი განვითარების პრიცეპზე“ დაყრდნობით, ისეთი გარემოს შექმნა, რომელიც ხელს შეუწყობს აგროსასურსათო სექტორში კონკურენტუნარიანობის ამაღლებას, მაღალხარისხიანი პროდუქციის წარმოების სტაბილურ ზრდას, სასურსათო უსაფრთხოების უზრუნველყოფას, სურსათის უვნებლობასა და სოფლის სიღარიბის დაძლევას“. სოფლის მეურნეობის განვითარების სტრატეგიაში ხაზგასმულია შვიდი ძირითადი სტრატეგიული მიმართულება:

1. ფერმერთა და აგრარულ სექტორში დასაქმებულთა კონკურენტუნარიანობის ზრდა - იმისათვის, რომ ფერმერი ბაზარზე გახდეს კონკურენტუნარიანი მნიშვნელოვანი როლი ენიჭება მის განათლებას და განათლების გადაცემას სოფლის მეურნეობის სამინისტროს მიერ შექმნილი საინფორმაციო საკონსულტაციო/ექსტენციის ცენტრების მეშვეობით. აგრეთვე, მნიშვნელოვანი სასოფლო სამეურნეო კოოპერატივების ხელშეწყობა ქვეყანაში. იაფი და ხელმისაწვდომი კრედიტები და აგრო დაზღვევა უმნიშვნელოვანეს როლს ასრულებს ქვეყანაში ფერმერული მეურნეობების კონკურენტუნარიანობის ზრდის მიმართულებით.

2. ინსტიტუციური განვითარება - სოფლის მეურნეობის სამინისტროს ინსტიტუციური განვითარება, ორგანიზაციული სტრუქტურა და ანალიტიკური შესაძლებლობების გაუმჯობესება მნიშვნელოვან როლს თამაშობს სოფლის მეურნეობის განვითარების სტრატეგიული ამოცანების შესრულებაში.

3. მელიორაცია და ნიადაგის ნაყოფიერება - ირიგაცია და სადრენაჟე სისტემების რეაბილიტაცია

გადამწყვეტ როლს ასრულებს სასოფლო სამეურნეო

1. საქართველოს სოფლის მეურნეობის სამინისტრო (2015). საქართველოს სოფლის მეურნეობის განვითარების სტრატეგია 2015-2020

პროდუქციის მოსავლიანობის ზრდის მიმართულებით. სოფლის მეურნების სამინისტრო მნიშვნელოვან ფინანსურ რესურსებს გამოყოფს იმისათვის, რომ გაუმჯობესდეს ქვეყნის სამელიორაციო სისტემები.

4. რეგიონული და დარგობრივი განვითარება; დამატებითი ღირებულების შემქმნელი სრული ციკლის წარმოების განვითარების სელშეწყობა - სოფლის განვითარება მნიშვნელოვან როლს ასრულებს და დამოკიდებულია მრავალ ისეთ ფაქტორზე როგორიცაა: სოფლად ინფრასტრუქტურის, ჯანდაცვის და განათლების ხელმისაწვდომობა. დიდი ყურადღება უნდა მიექცეს სექტორული და რეგიონული პროგრამების განვითარებას. სოფლის მეურნეობის სამინისტრო ხელს შეუწყობს დამატებითი ღირებულების შემქმნელი სრული ციკლის განვითარებას.

5. სასურსათო უსაფრთხოების უზრუნველყოფა - სოფლის მეურნეობის სამინისტრო გააგრძელებს ქვეყანაში სასურსათო უსაფრთხოების მონიტორინგს. სოფლის მეურნეობის სტრატეგიის იმპლემენტაცია ხელს შეუწყობს აგრო პროდუქციის თვითუზრუნველყოფის კოეფიციენტების ზრდას, ბაზრის სტაბილურობას და საექსპორტო და საიმპორტო ბაზრების დივერსიფიკაციას.

6. სურსათის უვნებლობა, ვეტერინარია და მცენარეთა დაცვა - სოფლის მეურნეობის სამინისტრო გეგმავს სუვნებლობის, ვეტერინარიისა და მცენარეთა დაცვის მიმართულებით რეგულაციების დაწესებას ევროკავშირის კანონმდებლობის გათვალისწინებით. აგრეთვე, მნიშვნელოვანია ქვეყანაში ლაბორატორიული შესაძლებლობების გაძლიერება.

7. კლიმატის ცვლილებები, გარემო და ბიომრავალფეროვნების შენარჩუნება - გარემოს დაცვა და ბიომრავალფეროვნება სოფლის მეურნეობის სამინისტროს ერთ-ერთ მნიშვნელოვან პრიორიტეტს წარმოადგენს. მნიშვნელოვანია კლიმატგონივრული სოფლის მეურნეობის პრაქტიკის დანერგვის ხელშეწყობა.

2012 წლიდან სოფლის მეურნეობა საქართველოს მთავრობის პრიორიტეტი გახდა. 2012 წელს წინა წლებთან შედარებით სოფლის მეურნეობის ბიუჯეტი მნიშვნელოვნად გაიზარდა და შეადგინა 228 მილიონი ლარი. 2010 და 2011 წლებში სოფლის მეურნეობის ბიუჯეტის წილი მთლიან ბიუჯეტში შესაბამისად 0.4 %-ს და 0.8 %-ს შეადგინდა. 2012 წლიდან, საქართველოს მთავრობის პრიორიტეტების შეცვლის შემდეგ სოფლის მეურნეობის ბიუჯეტის წილი მთლიან ბიუჯეტში 2.8 %-დან 2.9 % ზღვრებში მერყეობს. 2015 წელს წინა წელთან შედარებით, სოფლის მეურნეობის ბიუჯეტი დაახლოებით 16 %-ით გაიზარდა. ხოლო 2015 წელს 2010 წელთან შედარებით სოფლის

გიგანტი-ინდიცი წერტილი №4. 2016

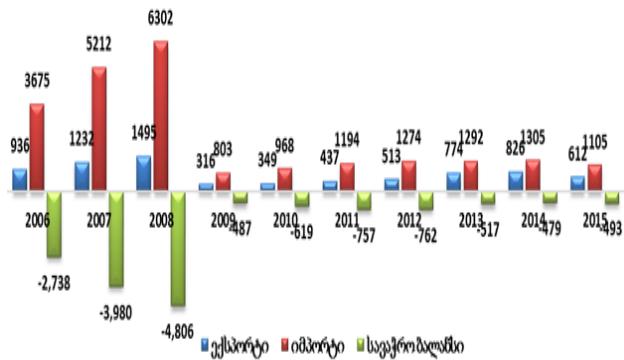
მეურნეობის ბიუჯეტი დახლოებით 10-ჯერ გაიზარდა. მაშასადამე, ეს ნიშნავს იმას, რომ 2012 წლიდან სოფლის მეურნეობა გახდა სახელმწიფო პრიორიტეტი და მთავრობამ მნიშვნელოვნად გაზარდა სოფლის მეურნეობის სექტორის დაფინანსება.

საქართველოს გააჩნია თავისუფალი ვაჭრობის რეჟიმი თურქეთან და დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობასთან (დსტ). საქართველოს აგრეთვე თავისუფალი სავაჭრო რეჟიმი გააჩნია რუსეთან. თუმცა, ქართველ ექსპორტიორებს ჰქონდათ დიდი პრობლემები რუსეთან, როდესაც 2006 წელს რუსეთმა ემბარგო დააწესა ქართულ პროდუქციაზე. საქართველოს მელავათიანი სავაჭრო ურთიერთობები გააჩნია აშშ-თან, იაპონიასთან, კანადასთან, ნორვეგიასთან და შვეიცარიასთან. მაშასადამე, საქართველოს ყველა ზემოთხსენებულ ქვეყანასთან გააჩნია შეღავათიანი სავაჭრო რეჟიმი და სარგებლობს შეღავათიანი საიმპორტო ტარიფებით.

2014 წლის ივნისის თვეში, საქართველოსა და ევროკავშირს შორის მოენერა ხელი ღრმა და ყოვლისმომცველ თავისუფალი ვაჭრობის ხელშეკრულებას (DCFTA)². საქართველოში პროდუქციის მნარმოებლებისთვის ევროკავშირთან ტარიფები და არასატარიფო ბარიერები არის ძირითადი დამაბრკოლებელი ფაქტორები. თუმცა, ღრმა და ყოვლისმომცველი თავისუფალი ვაჭრობის შეთანხმება გულისხმობს ყველა სავაჭრო სატარიფო ბარიერის მოხსნას. ხოლო არასატარიფო რეგულაციები, როგორიც არის სანიტარული და ფიტოსანიტარული ნორმები, ტექნიკური ბარიერები და სხვა სტანდარტები ქართველი ექსპორტიორებისათვის რჩება მნიშვნელოვან დაბრკოლებებად. ღრმა და ყოვლისმომცველი თავისუფალი ვაჭრობის შეთანხმება მოხსნის ყველა ტექნიკურ ბარიერს, თუმცა ექსპერტების შეფასებით დახსალოებით 7-10 წელია საჭირო, რომ საქართველოში წარმოებული პროდუქციისთვის მთლიანად გაიხსნას ევროკავშირის ბაზარი. მოკლედ, ღრმა და ყოვლისმომცველი თავისუფალი ვაჭრობის შეთანხმება ქართველ მნარმოებლებს აძლევს დიდ შესაძლებლობას, რომ მათთვის ხელმისაწვდომი გახდეს დახსროებით 500 მილიონიანი ევროპული ბაზარი.

2011 წლიდან 2014 წლის ჩათვლით, საქართველოდან აგროსასურსათო პროდუქციის ექსპორტს აქვს ზრდის ტენდენცია და 2014 წელს აგროსასურსათო ექსპორტმა შეადგინა 826 მილიონი დოლარი. 2014 წელს 2011 წელთან შედარებით აგროსასურსათო პროდუქციის ექსპორტი დახსროებით გაორმაგებულია. ხოლო 2015 წელს წინა წელთან შედარებით აგროსასურსათო პროდუქციის ექსპორტი შემცირდა დახსროებით 210 მილიონი აშშ დოლარით და შეადგინა 612 მილიონი დოლარი.

გრაფიკი 1: აგროსასურსათო პროდუქციის ექსპორტი/იმპორტი და საგაფრო ბალანსი (მლნ. ლონარი)

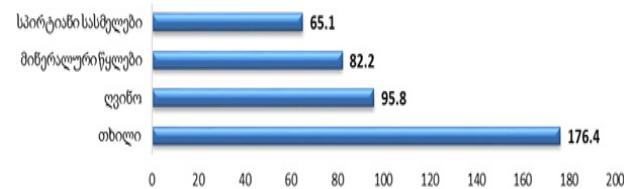

წყარო: საქართველოს ეროვნული სტატისტიკის სამსახური

2011 წლიდან დღემდე აგროსასურსათო პროდუქციის იმპორტი ხასიათდება ზრდის ტენდენციით. 2014 წელს 2011 წელთან შედარებით აგროსასურსათო პროდუქციის იმპორტი გაიზარდა დაახლოებით 9.4 %-ით. ხოლო 2015 წელს წინა წელთან შედარებით აგროსასურსათო პროდუქციის იმპორტი დაახლოებით 200 მილიონი აშშ დოლარით შემცირდა და შეადგინა 1 105 მილიონი აშშ დოლარი. 2011 წლიდან 2014 წლის ჩათვლით, აგროსასურსათო პროდუქციის სავაჭრო ბალანსი შემცირების ტენდენციით ხასიათდებოდა და 2014 წელს დაახლოებით 479 მილიონ დოლარს მიაღწია, ხოლო 2015 წელს აგროსასურსათო პროდუქციის სავაჭრო ბალანსი მცირედით გაიზარდა და 493 მილიონ აშშ დოლარს მიაღწია.

ბოლო წლებში აგროსასურსათო პროდუქციის ექსპორტში ძირითადად დომინირებდა თხილი და ღვინო. 2015 წელს, თხილისა და ღვინის ექსპორტი მთლიან აგროსასურსათო პროდუქციის ექპორტში დაახლოებით 44.5 %-ს შეადგინა. 2015 წელს, თხილისა და ღვინის შემდგომ ძირითად აგროსასურსათო საექსპორტო პროდუქციას წარმოადგენს მინერალური წყლები და ალკოჰოლური სასმელები შესაბამისად 82.2 და 65.1 მილიონი დოლარით.

გრაფიკი 2: ძირითადი აგროსასურსათო პროდუქციის ექსპორტი - 2015 წელი (მლნ. ლონარი)

წყარო: საქართველოს ეროვნული სტატისტიკის სამსახური

საქართველოსთვის ძირითადი საექსპორტო ბაზებია დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობისა (დსტ) და ევროკავშირის ქვეყნები. 2015 წელს, დსტ-ს ქვეყნებიდან ძირითადი საექსპორტო

² ევროკომისია, <http://ec.europa.eu/trade/policy/countries-and-regions/countries/georgia/>

ტო ბაზრებია: რუსეთი, აზერბაიჯანი, უკრაინა და ყაზახეთი. ხოლო ევროკავშირის ქვეყნებიდან ძირითადი საქაშპორტო ბაზრებია: გერმანია და იტალია. 2015 წელს, საქართველოში აგროსასურსათო იმპორტი ძირითადად ხორციელდება რუსეთიდან, უკრაინიდან, თურქეთიდან და ბრაზილიიდან.

იმისათვის, რომ ფერმერებისათვის ხელმოსაწვდომი ყოფილიყო იაფი ფინანსური რესურსები 2013 წელს, საქართველოს მთავრობამ დაიწყო იაფი აგროკრედიტის პროგრამა. იაფი აგროკრედიტის პროგრამის მიხედვით საქართველოს მთავრობა სუბსიდირებას უწევს მომხმარებლის მიერ აღებულ სესხებს წლიური 8 %-დან 12 %-ის ჩათვლით. აღნიშნულ პროგრამას გააჩნია სამი კომპონენტი: 1. შეღავათიანი აგროკრედიტის პროექტი 2. შეღავათიანი აგრო ლიზინგი 3. ანარმოე საქართველოში.

ზემოთ ჩამოთვლილი ინდიკატორებზე დაყრდნობით შესაძლებელია ითქვას, რომ და სოფლის მეურნეობის სექტორი განვითარებას განიცდის თუმცა, დარგში მაინც რჩება სხვადასხვა გამოწვევები. ძირითადი პრობლემებიდან აღსანიშნავია სასოფლო სამეურნეო პროდუქციის დაბალი წარმადობა და დაბალი თვითუზრუნველყოფის კოეფიციენტები. 2015 წელს, ბევრ სასოფლო სამეურნეო პროდუქციაზე თვითუზრუნველყოფის კოეფიციენტი არის ძალიან დაბალი. მაგალითად: ხორბლის თვითუზრუნველყოფის კოეფიციენტი შეადგენდა - 17 %, ხორცის - 47 %, ლორის ხორცის - 45 %.³ 2015 წელს, ბლუაშვილმა და სუხანსკაიამ თავიანთ ნაშრომში ხაზი გაუსვეს სოფლის მეურნეობის სექტორში არსებულ შემდეგ ძირითად პრობლემებს: სოფლად მოძველებული ინფრასტრუქტურა, მოძველებული საირიგაციო და სადრენაჟე სისტემები, დანაწევრებული მიწები, ცოდნის და სამეწარმეო უნარის ნაკლებობა, ბაზრის საინფორმაციო სისტემების არ არსებობა (ველტონი 2013).

2012 წელს, სიმონ ეფლბიმ მის კვლევაში წარმოადგინა საქართველოს სოფლის მეურნეობის სექტორის SWOT ანალიზი. მისი კვლევის მიხედვით სოფლის მეურნეობის სექტორში ძირითადი ძლიერი მხარეებია: სხვადასხვა ქვეყნებთან ხელსაყრელი სავაჭრო რეუიმები, მდიდარი წყლის რესურსები, ხელსაყრელი კლიმატი, სასოფლო სამეურნეო პროდუქციის წარმოებაზე 15 %-ანი მოგების გადასახადი და სხვა. ხოლო ავტორმა ხაზი გაუსვა, რომ საქართველოს სოფლის მეურნეობაში ძირითადი სუსტი მხარეებია: განათლებისა და უნარ-ჩვევების ნაკლებობა, განუვითარებელი აგრო დაზღვევის ბაზარი, ქვეყანაში სოფლად განუვითარებელი ინფრასტრუქტურა და სხვა.

გამოყენებული ლიტერატურა:

1. Bluashvili, Aleqsandre, and Nina Sukhanskaya. 2015. "Country Report: Georgia". The Fund Georgian Center for Agribusiness Development. EU.
2. Welton, George. 2013. Comparative Analysis of Agriculture in the South Caucasus. UNDP. January 1, 2013.

3. საქართველოს ეროვნული სტატისტიკის სამსახური